

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/81/EB

2010/EES/71/04

frá 23. október 2001

um landsbundin efri mörk losunar fyrir tiltekin loftmengunarefni (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sem
sáttanefndin samþykkti 2. ágúst 2001,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Almenn stefna og almennar aðferðir í fimmtu aðgerðaáætlun á sviði umhverfismála voru samþykktar með ályktun ráðsins og fulltrúa ríkisstjórna aðildarríkjanna 1. febrúar 1993, sem tekin var saman á fundi þeirra á vegum ráðsins, um stefnu- og aðgerðaáætlun Bandalagsins á sviði umhverfismála og sjálfbærrar þróunar ⁽⁵⁾ og er markmið hennar að ekki sé farið yfir markálag og markstyrk fyrir súrnun í Bandalaginu. Samkvæmt áætluninni skal öllu fólki veitt haldgóð vernd gegn heilbrigðisáhættu af völdum loftmengunar og skulu leyfð mengunarmörk ákvörðuð með hliðsjón af umhverfisvernd. Samkvæmt áætluninni skulu leiðbeinandi gildi Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar verða lögboðin innan Bandalagsins.
- 2) Aðildarríkin hafa undirritað Gautaborgarbókunina frá 1. desember 1999 við samning efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu um mengun sem berst langar leiðir yfir landamæri í því skyni að draga úr súrnun og ofauðgun og ósoni við yfirborð jarðar.

3) Í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2179/98/EB frá 24. september 1998 um endurskoðun á stefnu- og framkvæmdaáætlun Bandalagsins í tengslum við umhverfi og sjálfbæra þróun „Fram til sjálfbæris“ ⁽⁶⁾ er tiltekið að leggja skuli áherslu á að útfæra og hrinda í framkvæmd áætlun þar sem markmiðið er að tryggja að ekki sé farið yfir markálag að því er varðar váhrif af völdum sýrandi efna, ofauðgandi efna og ljósefnafræðilegra loftmengunarefna.

4) Í tilskipun ráðsins 92/72/EBE frá 21. september 1992 um loftmengun af ósoni ⁽⁷⁾ er þess krafist að framkvæmdastjórnin leggi fyrir ráðið skýrslu um mat á ljósefnafræðilegri loftmengun í Bandalaginu, ásamt þeim tillögum sem framkvæmdastjórnin telur skipta máli um eftirlit með loftmengun vegna ósons við yfirborð jarðar og, ef nauðsyn þykir, um að draga úr losun forefna ósons.

5) Á stórum svæðum í Bandalaginu gæti ákomu sýrandi og ofauðgandi efna í styrk sem hefur skaðleg áhrif á umhverfið. Í öllum aðildarríkjunum er farið verulega yfir leiðbeinandi gildi Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar fyrir ljósefnafræðilega mengun að því er varðar heilsu- og gróðurvernd.

6) Því skal smám saman komið í veg fyrir að farið sé yfir markálag og virða leiðbeinandi gildi.

7) Eins og sakir standa er ekki tæknilega mögulegt að uppfylla langtímamarkmið um að koma í veg fyrir skaðleg áhrif af völdum súrnunar og draga úr váhrifum á menn og umhverfi vegna ósons við yfirborð jarðar þannig að leiðbeinandi gildi Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar séu virt. Því er nauðsynlegt að setja bráðabirgðaumhverfismarkmið fyrir súrnun og mengun af völdum ósons við yfirborð jarðar sem nauðsynlegar ráðstafanir til að draga úr slíkri mengun skulu byggjast á.

8) Bráðabirgðaumhverfismarkmið og ráðstafanir til að uppfylla þau skulu taka mið af því hvort þau séu framkvæmanleg í tæknilegu tilliti og af tengdum kostnaði og ávinningi. Slíkar ráðstafanir skulu tryggja að allar aðgerðir, sem gripið er til, séu kostnaðarhagkvæmar fyrir allt Bandalagið og skulu þær taka mið af nauðsyn þess að koma í veg fyrir óhóflegan kostnað fyrir einstök aðildarríki.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 309, 27.11.2009, bls. 22. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 149/2009 frá 4. desember 2009 um breytingu á XX viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 12, 11.3.2010, bls. 48.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 56 E, 29.2.2000, bls. 34.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 51, 23.2.2000, bls. 11.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 317, 6.11.2000, bls. 35.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. mars 2000 (Stjtið. EB C 377, 29.12.2000, bls. 159), sameiginleg afstaða ráðsins frá 7. nóvember 2000 (Stjtið. EB C 375, 28.12.2000, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. mars 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 20. september 2001 og ákvörðun ráðsins frá 27. september 2001.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 138, 17.5.1993, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 275, 10.10.1998, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 297, 13.10.1992, bls. 1.

- 9) Mengun yfir landamæri veldur súrnun, ofauðgun jarðvegs og myndun ósons við yfirborð jarðar og úrbætur krefjast samræmdra aðgerða Bandalagsins.
- 10) Með því að draga úr losun mengunarefna sem valda súrnun og váhrifum af völdum ósons við yfirborð jarðar verður einnig dregið úr ofauðgun jarðvegs.
- 11) Það er kostnaðarhagkvæm leið til að uppfylla bráðabirgðaumhverfismarkmið að setja efri mörk í hverju aðildarríki um sig fyrir losun brennisteinsdíoxíðs, köfnunarefnisoxíðs, rokgjarnra, lífrænna efnasambanda og ammoníaks. Slík efri mörk losunar veita Bandalaginu og aðildarríkjunum sveigjanleika til að ákvarða hvernig megi virða þau.
- 12) Aðildarríkin skulu bera ábyrgð á framkvæmdarráðstöfunum til að fara að landsbundnum, efri mörkum losunar. Nauðsynlegt verður að meta hversu miðar í því að virða efri mörk losunar. Því skal semja landsáætlanir varðandi það að draga úr losun og leggja þær fyrir framkvæmdastjórnina með upplýsingum um þær ráðstafanir sem hafa verið samþykktar eða eru fyrirhugaðar í því skyni að fara að efri mörkum losunar.
- 13) Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í 5. gr. sáttmálans, og einkum með tilliti til varúðarreglunnar geta aðildarríkin ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að takmarka losun sýrandi og ofauðgandi mengunarefna og forefna ósons, vegna þess að mengunin berst yfir landamæri, og þar eð þeim verður betur náð á vettvangi Bandalagsins verður ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.
- 14) Það hversu vel aðildarríkjunum miðar að virða efri mörk losunar skal metið innan ákveðinna tímamarka og endurmeta skal hversu líklegt sé að bráðabirgðaumhverfismarkmið náist fyrir allt Bandalagið ef efri mörkin eru virt. Við slíka endurskoðun skal einnig taka mið af framförum í vísindum og tækni, þróun löggjafar Bandalagsins og skerðingu á losun utan Bandalagsins, einkum með hliðsjón af framförum í umsóknarlöndunum. Í endurskoðuninni skal framkvæmdastjórnin skoða frekar kostnað vegna efri marka losunar og ávinning af þeim, þ.m.t. kostnaðarhagkvæmni, jaðarkostnaður og ávinningur, félagsleg og hagræn áhrif og hugsanleg áhrif á samkeppnishæfni. Í endurskoðuninni skal einnig taka tillit til takmarkaðs gildissviðs þessarar tilskipunar.
- 15) Í þessu skyni skal framkvæmdastjórnin taka saman skýrslu og senda hana Evrópuþinginu og ráðinu og leggja til, ef hún telur það nauðsynlegt, viðeigandi breytingar á þessari tilskipun með tilliti til áhrifa af viðkomandi löggjöf Bandalagsins, m.a. að því er varðar ákvörðun viðmiðunarmarka fyrir losun og vörustaðla fyrir þau upptök losunar sem skipta máli og alþjóðlegar reglugerðir um losun frá skipum og loftförum.
- 16) Sjóflutningar eiga stóran þátt í losun brennisteinsdíoxíðs og köfnunarefnisoxíðs sem og styrk og ákomu loftmengunarefna í Bandalaginu. Því ber að draga úr slíkri losun. Samkvæmt 3. mgr. 7. gr. tilskipunar ráðsins 1999/32/EB frá 26. apríl 1999 um að draga úr magni brennisteins í tilteknum tegundum fljótandi eldsneytis og breytingu á tilskipun 93/12/EB¹ er framkvæmdastjórninni skylt að veða og meta hvaða ráðstafanir væri unnt að gera til að draga úr þætti brennslu skipaeldsneytis í súrnun, aðrar en þær sem tilgreindar eru í 3. mgr. 2. gr. þeirrar tilskipunar.
- 17) Aðildarríkin skulu því leitast við að fullgilda VI. viðauka við alþjóðasamninginn um varnir gegn mengun frá skipum (MARPOL) eins fljótt og auðið er.
- 18) Þar eð mengun af völdum súrnunar og ósons er þess eðlis að hún berst yfir landamæri skal framkvæmdastjórnin halda áfram að kanna nánar nauðsyn þess að þróa samræmdar ráðstafanir Bandalagsins, með fyrirvara um 18 gr. tilskipunar ráðsins 96/61/EB frá 24. september 1996 um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun², með það að markmiði að koma í veg fyrir röskun á samkeppni og taka tillit til jafnvægisins milli ávinnings og kostnaðar af aðgerðum.
- 19) Ákvæði þessarar tilskipunar skulu gilda með fyrirvara um löggjöf Bandalagsins um losun þessara mengunarefna frá tilteknum upptökum og með fyrirvara um ákvæði tilskipunar ráðsins 96/61/EB að því er varðar viðmiðunarmörk fyrir losun og notkun bestu, fánlegu tækni.
- 20) Skrár um losun eru nauðsynlegar til að vakta það hversu miðar að virða efri mörk losunar og skulu þær reiknaðar í samræmi við aðferðir, sem eru samþykktar á alþjóðavettvangi, og lagðar reglulega fyrir framkvæmdastjórnina og Umhverfisstofnun Evrópu.
- 21) Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum á ákvæðum þessarar tilskipunar og tryggja að þeim sé framfylgt. Þessi viðurlög skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

⁽¹⁾ Stjttíð. EB L 121, 11.5.1999, bls. 13.

⁽²⁾ Stjttíð. EB L 257, 10.10.1996, bls. 26

- 22) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið¹.
- 23) Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu vinna saman á alþjóðavettvangi til að ná markmiðum þessarar tilskipunar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Markmiðið með þessari tilskipun er að takmarka losun sýrandi og ofauðgandi mengunarefna og forefna ósons í því skyni að efla umhverfis- og heilsuvernd í Bandalaginu að því er varðar áhættu í tengslum við skaðleg áhrif vegna súrnunar, ofauðgunar jarðvegs og ósons við yfirborð jarðar ásamt því að nálgast þau langtíamarkmið að fara ekki yfir markstyrk og -álag og stuðla að haldgððri vernd alls fólks gegn viðurkenndum heilbrigðisáhættum vegna loftmengunar með því að koma á landsbundnum, efri mörkum losunar, þar sem 2010 og 2020 eru viðmiðunarár, og með reglulegri endurskoðun eins og sett er fram í 4. og 10. gr.

2. gr.

Gildissvið

Þessi tilskipun tekur til losunar á yfirráðasvæði aðildarríkjanna og sérefnahagslögsögu þeirra frá öllum upptökum mengunarefnanna, sem um getur í 4. gr., sem stafa af starfsemi manna.

Hún tekur ekki til:

- losunar frá alþjóðlegri hafskipaumferð,
- losunar frá loftförum nema í lendingar- og flugtakslotu,
- að því er varðar Spán: losunar á Kanaríeyjum,
- að því er varðar Frakkland: losunar í umdæmunum handan hafsis,
- að því er varðar Portúgal: losunar á Madeira og Asíreyjum.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „AOT 40“: summa mismunarins milli klukkustundarstyrks ósons við yfirborð jarðar sem er yfir $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 milljarðshlutar) og $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ að degi til, uppsafnað á tímabilinu maí til júlí á ári hverju,
- „AOT 60“: summa mismunarins milli klukkustundarstyrks ósons við yfirborð jarðar sem er yfir $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 60 milljarðshlutar) og $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, uppsafnað á einu ári,

- „markálag (e. critical load)“: meginlegt mat á váhrifum eins eða fleiri mengunarefna en samkvæmt núverandi þekkingu gæti ekki verulega skaðlegra áhrifa á viðkvæma umhverfisþætti undir matsgildunum,
- „markstyrkur (e. critical level)“: styrkur mengunarefna í andrúmsloftinu en samkvæmt núverandi þekkingu gæti það valdið beinum, skaðlegum áhrifum á viðtaka, s.s. menn, plöntur, vistkerfi eða efni, ef farið er yfir þann styrk,
- „losun“: slepping efnis frá stökum eða dreifðum upptökum út í andrúmsloftið,
- „möskei“: ferningur, $150 \text{ km} \times 150 \text{ km}$, sem er upplausnin sem er notuð við kortlagningu markálags í Evrópu og einnig við vöktun losunar og ákomu loftmengunarefna samkvæmt samstarfsáætlun um vöktun og mat á loftmengunarefnum sem berast langar leiðir í Evrópu (EMEP),
- „lendingar- og flugtakslotu“: lota sem felur í sér eftirfarandi tímalengd í hverjum starfræksluham: aðflug 4,0 mínútur, akstur/lausagangur á jörðu niðri 26,0 mínútur, flugtak 0,7 mínútur, klifur 2,2 mínútur,
- „landsbundin, efri mörk losunar“: hámarks magn efnis í kílótonnum sem aðildarríki má losa á einu almanaksári,
- „köfnunarefnisoxíð“ og „NO_x“: köfnunarefnismónoxíð og köfnunarefnisdíoxíð, gefið upp sem köfnunarefnisdíoxíð,
- „óson við yfirborð jarðar“: óson í neðsta hluta veðrahvolfsins,
- „rokgjörn, lífræn efnasambönd“: öll lífræn efnasambönd sem eru af völdum starfsemi manna, önnur en metan, og geta getið af sér ljósoxandi efni við efnahvörf með köfnunarefnisoxíðum fyrir tilstilli sólarljóss.

4. gr.

Landsbundin, efri mörk losunar

- Eigi síðar en 2010 skulu aðildarríkin takmarka árlega, landsbundna losun mengunarefnanna brennisteinsdíoxíðs (SO₂), köfnunarefnisoxíða (NO_x), rokgjarnra, lífrænna efnasambanda og ammoníaks (NH₃) við magn sem fer ekki yfir efri mörkin, sem mælt er fyrir um í I. viðauka, með tilliti til hugsanlegra breytinga sem ráðstafanir Bandalagsins fela í 9. gr. eru samþykktar í kjölfar skýrslanna sem um getur í 9. gr.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að ekki sé farið yfir þau efri mörk losunar, sem mælt er fyrir um í I. viðauka, á neinu ári eftir 2010.

5. gr.

Bráðabirgðaumhverfismarkmið

Markmiðin með landsbundnu, efri mörkunum í I. viðauka skulu í aðalatriðum vera þau að uppfylla eftirfarandi bráðabirgðaumhverfismarkmið fyrir allt Bandalagið fyrir 2010:

a) *Súrnun*

Svæðin, þar sem farið er yfir markálag, skulu minnkuð um a.m.k. 50% (í hverjum möskva) miðað við stöðuna 1990.

b) *Váhrif á heilbrigði af völdum ósons við yfirborð jarðar*

Minnka skal álag af völdum ósons við yfirborð jarðar, sem er yfir markstyrk fyrir heilbrigði manna (AOT60 = 0), um tvo þriðju hluta í öllum möskvum miðað við stöðuna 1990. Álag af völdum ósons við yfirborð jarðar skal heldur ekki fara yfir altæku mörkin 2,9 milljónarhlutastundir (ppm.h) í neinum möskva.

c) *Váhrif á gróður af völdum ósons við yfirborð jarðar*

Minnka skal álag af völdum ósons við yfirborð jarðar, sem er yfir markstyrk fyrir nytjaplöntur og hálfnáttúrulegan gróður (AOT40 = 3 milljónarhlutastundir), um þriðjung í öllum möskvum miðað við stöðuna 1990. Að auki skal álag af völdum ósons við yfirborð jarðar ekki fara yfir altæku mörkin 10 milljónarhlutastundir, gefið upp sem það sem er umfram markstyrkinn 3 milljónarhlutastundir, í neinum möskva.

6. gr.

Landsáætlanir

1. Eigi síðar en 1. október 2002 skulu aðildarríkin gera áætlanir um að draga smám saman úr eigin losun þeirra mengunarefna, sem um getur í 4. gr., með það að markmiði að fara a.m.k. að landsbundnum, efri mörkum losunar, sem mælt er fyrir um í I. viðauka, eigi síðar en 2010.

2. Í landsáætlunum skulu vera upplýsingar um samþykkt og fyrirhuguð stefnumál og ráðstafanir ásamt magnbundnu mati á áhrifum þessara stefnumála og ráðstafana á losun mengunarefna 2010. Tilgreina skal væntanlegar, umtalsverðar breytingar á landfræðilegri dreifingu losunar í hverju landi.

3. Aðildarríkin skulu uppfæra og endurskoða landsáætlanir, eftir því sem nauðsyn krefur, eigi síðar en 1. október 2006.

4. Aðildarríkin skulu gera áætlanir, sem gerðar eru í samræmi við 1., 2. og 3. mgr., aðgengilegar almenningi og viðeigandi samtökum, s.s. umhverfissamtökum. Upplýsingar til almennings og samtaka samkvæmt þessari málsgrein skulu vera skýrar, auðskiljanlegar og aðgengilegar.

7. gr.

Skrár um losun og losunarspár

1. Aðildarríkin skulu taka saman landsskrár um losun og setja fram losunarspár fyrir 2010 að því er varðar mengunarefni, sem um getur í 4. gr., og uppfæra þær árlega.

2. Aðildarríkin skulu taka saman skrár um losun og setja fram losunarspár samkvæmt þeim aðferðum sem eru tilgreindar í III. viðauka.

3. Framkvæmdastjórnin skal, með aðstoð Umhverfisstofnunar Evrópu, í samráði við aðildarríkin og á grundvelli upplýsinganna frá þeim, taka saman skrár og setja fram spár að því er varðar mengunarefni sem um getur í 4. gr. Gera skal skrárnar og spárnar aðgengilegar öllum.

4. Uppfærslur á aðferðunum, sem skal nota í samræmi við III. viðauka, skulu gerðar í samræmi við málsmeðferðina sem er sett fram í 2. mgr. 13. gr.

8. gr.

Skýrslugjöf aðildarríkjanna

1. Eigi síðar en 31. desember ár hvert skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni og Umhverfisstofnun Evrópu landsskrár um losun og losunarspár sínar fyrir 2010 sem eru teknar saman og settar fram í samræmi við 7. gr. Þau skulu senda endanlegar skrár um losun fyrir árið á undan næstliðnu ári og bráðabirgðaskrár um losun fyrir næstliðið ár. Í losunarspám skulu koma fram upplýsingar sem gera það kleift að skilja á megindlegan hátt helstu félagslegu og hagrænu forsendurnar sem notaðar voru við gerð spánna.

2. Aðildarríkin skulu eigi síðar en 31. desember 2002 upplýsa framkvæmdastjórnina um áætlanirnar sem gerðar hafa verið í samræmi við 1. og 2. mgr. 6. gr.

Aðildarríkin skulu eigi síðar en 31. desember 2006 upplýsa framkvæmdastjórnina um uppfærðu áætlanirnar sem gerðar hafa verið í samræmi við 3. mgr. 6. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal senda landsáætlanirnar sem henni berast til hinna aðildarríkjanna innan mánaðar frá viðtöku þeirra.

4. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í 2. mgr. 13. gr., setja ákvæði til að tryggja samræmda og gagnsæja skýrslugjöf um landsáætlanir.

9. gr.

Skýrslugjöf framkvæmdastjórnarinnar

1. Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu 2004 og 2008 um árangur af framkvæmd landsbundinna, efri marka losunar, sem mælt er fyrir um í I. viðauka, og um hversu líklegt sé að bráðabirgða-umhverfismarkmiðin, sem sett eru fram í 5. gr., verði uppfyllt árið 2010 og að hvaða marki verði unnt að uppfylla langtímamarkmiðin, sem sett eru fram í 1. gr., fyrir árið 2020. Í skýrslunum skal vera efnahagslegt mat, þ.m.t. kostnaðarhagkvæmni, ávinningur, mat á jaðarkostnaði og ávinningi og félagslegum og hagrænum áhrifum af framkvæmd ákvæða um landsbundin, efri mörk á tiltekin aðildarríki og geira. Í þeim skal einnig vera mat á takmörkuðu gildissviði þessarar tilskipunar sem er skilgreint í 2. gr. og mat á því hversu mikil frekari minnkun losunar gæti verið nauðsynleg til að uppfylla bráðabirgðaumhverfismarkmiðin sem sett eru fram í 5. gr. Í skýrslunum skal tekið tillit til þeirra skýrslna sem aðildarríkin taka saman skv. 1. og 2. mgr. 8. gr., og auk þess m.a. til:

- a) allrar nýrrar löggjafar Bandalagsins sem hefur verið samþykkt þar sem sett eru viðmiðunarmörk fyrir losun og vörustaðlar fyrir viðkomandi upptök losunar,
- b) þróunar bestu, fánlegu tækni í tengslum við upplýsingaskipti skv. 16. gr. tilskipunar 96/61/EB,
- c) markmiða um minnkun losunar fyrir 2008 að því er varðar losun brennisteinsdíoxíðs og köfnunarefnisoxíða frá starfandi, stórum brennsluverum sem aðildarríkin gefa skýrslu um samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/80/EB frá 23. október 2001 um takmörkun á losun tiltekinna mengunarefna frá stórum brennsluverum út í andrúmsloftið¹,
- d) minnkunar á losun þriðju landa og skuldbindinga þeirra til minnkunar á losun þar sem sérstök áhersla er lögð á ráðstafanir sem grípa skal til í umsóknarlöndunum og möguleikanum á frekari minnkun losunar á svæðum í grennd við Bandalagið,
- e) allrar nýrrar löggjafar Bandalagsins og alþjóðareglna um losun frá skipum og loftförum,
- f) þróunar flutninga og frekari aðgerða til að hafa eftirlit með losun við flutninga,

- g) þróunar í landbúnaði, nýrra spáa varðandi búfé og umbóta á aðferðum við að minnka losun í landbúnaði,
- h) mikilvægra breytinga á orkumarkaði innan aðildarríkis og nýrra spáa sem endurspeglar þær aðgerðir sem aðildarríkin hafa framkvæmt til að uppfylla alþjóðlegar skuldbindingar sínar í tengslum við loftslagsbreytingar,
- i) mats á því hversu mikið er farið yfir markálag og leiðbeinandi gildi Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar fyrir óson við yfirborð jarðar og spánna um hversu mikið er gert ráð fyrir að farið verði yfir þessi mörk,
- j) möguleikans á að setja tillagt bráðabirgðamarkmið um að draga úr ofauðgun jarðvegs,
- k) nýrra tækni- og vísindagagna, þ.m.t. mat á óvissu að því er varðar:
  - i. landsskrár um losun,
  - ii. ílagstilvísunargögn,
  - iii. þekkingu á því hvernig mengunarefni berast yfir landamæri og ákomu mengunarefna,
  - iv. markálag og markstyrk,
  - v. líkanið sem er notað,

og mat á óvissu er varðar landsbundin, efri mörk, sem stafar af fyrrgreindum óvissuþáttum, sem eru nauðsynleg til að uppfylla bráðabirgðaumhverfismarkmiðin í 5. gr.

- l) þess hvort nauðsynlegt sé að koma í veg fyrir óhóflegan kostnað fyrir einstök aðildarríki,
- m) samanburðar milli líkanreikninga þar sem súrmun og ofauðgun og óson við yfirborð jarðar er athugað í því skyni að bæta líkónin,
- n) mögulegrar beitingar, eftir því sem við á, viðeigandi, efnahagslegra stjórnartækja.

2. Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu árið 2012 um hvort efri mörkin í I. viðauka séu virt og um árangur í tengslum við bráðabirgðaumhverfismarkmiðin í 5. gr. og langtímamarkmiðin sem sett eru fram í 1. gr. Skýrslan skal taka mið af þeim skýrslum sem aðildarríkin leggja fram skv. 1. og 2. mgr. 8. gr. ásamt þeim atriðum sem tilgreind eru í a- til n-lið í 1. mgr.

10. gr.

Endurskoðun

1. Í skýrslunum, sem um getur í 9. gr., skal taka tillit til þeirra atriða sem tilgreind eru í 1. mgr. 9. gr. Í ljósi þessara atriða, þess hversu miðar að virða efri mörk losunar fyrir 2010, framfara á sviði vísinda og tækni og stöðunnar að því er varðar hversu miðar að ná bráðabirgðamarkmiðum þessarar tilskipunar og langtímamarkmiðum um að fara hvorki yfir

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 309, 27.11.2001, bls. 1.

markálag né markstyrk og leiðbeininga Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar um loftgæði að því er varðar óson skal framkvæmdastjórnin endurskoða þessa tilskipun við samantekt hverrar skýrslu.

2. Í endurskoðuninni, sem skal ljúka 2004, verður unnið mat á leiðbeinandi, efri mörkum fyrir allt Bandalagið sem sett eru fram í II. viðauka. Taka skal tillit til matsins á þessum leiðbeinandi, efri mörkum við greiningu á frekari kostnaðarhagkvæmum aðgerðum sem grípa má til í því skyni að draga úr losun allra viðkomandi mengunarefna með það að markmiði að ná þeim bráðabirgðamarkmiðum, sem sett eru fram í 5. gr., í öllu Bandalaginu fyrir 2010.

3. Við alla endurskoðun skal rannsaka frekar áætlaðan kostnað og ávinning af landsbundnum, efri mörkum losunar sem reiknast með hjálp fullkomnustu líkana og bestu, fánlegu gagna til að halda óvissu í lágmarki og taka jafnframt tillit til þróunar í stækkun Evrópusambandsins og kostanna við staðgönguaðferðir í ljósi atriðanna sem tilgreind eru í 9. gr.

4. Með fyrirvara um 18. gr. tilskipunar 96/61/EB skal framkvæmdastjórnin, í því skyni að koma í veg fyrir röskun á samkeppni og með tilliti til jafnvægisins milli ávinnings og kostnaðar af aðgerðum, kanna frekar nauðsyn þess að koma á samræmdum ráðstöfunum Bandalagsins fyrir þá atvinnuvegi og vörur sem eiga mestan þátt í súrnun og ofauðgun og myndun ósons við yfirborð jarðar.

5. Skýrslunum, sem um getur í 9. gr., munu, eftir því sem við á, fylgja tillögur um:

- a) breytingar á landsbundnum, efri mörkum í I. viðauka í því skyni að uppfylla bráðabirgðamhverfismarkmiðin í 5. gr. og/eða breytingar á þessum bráðabirgðamhverfismarkmiðum,
- b) hugsanlega, frekari minnkun á losun í því skyni að uppfylla langtímamarkmið þessarar tilskipunar, helst fyrir 2020,
- c) ráðstafanir til að tryggja að efri mörkin séu virt.

11. gr.

Samvinna við þriðju lönd

Til að stuðla að því að markmiðinu, sem sett er fram í 1. gr., verði náð skulu framkvæmdastjórnin og aðildarríkin, eftir því sem við á, með fyrirvara um 300. g. sáttmálans, leitast eftir tvíhliða og marghliða samvinnu við þriðju lönd og viðeigandi alþjóðastofnanir, s.s. efnahagsnefnd Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu (UNECE), Alþjóðasiglingamálastofnunina (IMO) og

Alþjóðaflugmálastofnunina (ICAO), m.a. með upplýsingaskiptum, varðandi rannsóknir og þróun á sviði tækni og vísinda og í því skyni að bæta grundvöllinn fyrir því að minnka losun enn frekar.

12. gr.

Skýrslur um losun frá skipum og loftförum

1. Fyrir árslok 2002 skal framkvæmdastjórnin senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um hversu mikinn þátt alþjóðleg hafskipaumferð á í súrnun og ofauðgun og myndun ósons við yfirborð jarðar í Bandalaginu.

2. Fyrir árslok 2004 skal framkvæmdastjórnin senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um hversu mikinn þátt losun frá loftförum, að undanskilinni lendingar- og flugtakslotu, á í súrnun og ofauðgun og myndun ósons við yfirborð jarðar í Bandalaginu.

3. Í hverri skýrslu skal tilgreina aðgerðaáætlun sem unnt væri að framkvæma á alþjóðlegum vettvangi og á vettvangi Bandalagsins, eftir því sem við á, til að draga úr losun frá viðkomandi geira og skal áætlunin vera grundvöllur að frekari athugun hjá Evrópuþinginu og ráðinu.

13. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem skipuð var skv. 12. gr. tilskipunar 96/62/EB, hér á eftir kölluð „nefndin“.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem um getur í 3. mgr. 4. gr. í ákvörðun 1999/468/EB, skal vera þrjú mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

14. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu ákveða viðurlög við brotum á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt á grundvelli þessarar tilskipunar. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

15. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 27. nóvember 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim skal fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

16. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

17. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 23. október 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. NEYTS-UYTTEBROECK

forseti.

I. VIÐAUKI

Landsbundin, efri mörk losunar fyrir SO₂, NO_x, rokgjörn, lífræn efnasambönd og NH₃, sem skal ná fyrir 2010 ⁽¹⁾

Land	SO ₂ Kílótonn	NO _x Kílótonn	Rokgjörn, lífræn efnasambönd Kílótonn	NH ₃ Kílótonn
Austurríki	39	103	159	66
Belgía	99	176	139	74
Danmörk	55	127	85	69
Finnland	110	170	130	31
Frakkland	375	810	1 050	780
Þýskaland	520	1 051	995	550
Grikkland	523	344	261	73
Írland	42	65	55	116
Ítalía	475	990	1 159	419
Lúxemborg	4	11	9	7
Holland	50	260	185	128
Portúgal	160	250	180	90
Spánn	746	847	662	353
Svíþjóð	67	148	241	57
Bretland	585	1 167	1 200	297
EB 15	3 850	6 519	6 510	3 110

⁽¹⁾ Þessi landsbundnu, efri mörk losunar eru ákveðin með það að markmiði að uppfylla í aðalatriðum þau bráðabirgðaumhverfismarkmið sem sett eru fram í 5. gr. Með uppfyllingu þessara markmiða er búist við að svo mikið dragi úr ofauðgun jarðvegs að það svæði Bandalagsins, þar sem ákoma köfnunarefnis, sem hefur næringargildi, er yfir hættuálagi muni minnka sem nemur um 30% miðað við stöðuna árið 1990.

*II. VIÐAUKI***Efri mörk losunar fyrir SO₂, NO_x og rokgjörn, lífræn efnasambönd (þúsundir tonna)**

	SO ₂ Kilótonn	NO _x Kilótonn	Rokgjörn, lífræn efnasambönd Kilótonn
EB 15	3 634	5 923	5 581

Þessi efri mörk losunar eru ákveðin með það að markmiði að uppfylla þau bráðabirgðaumhverfismarkmið sem sett eru fram í 5. gr. fyrir allt Bandalagið fyrir 2010.

*III. VIÐAUKI***Aðferðir er varða skrár um losun og losunarspár**

Við samantekt skráa um losun og framsetningu losunarspáa skulu aðildarríkin nota aðferðir, sem samþykktar hafa verið með samningnum um loftmengun sem berst langar leiðir milli landa, og skulu þau nota sameiginlegu EMEP/CORINAIR (*)-leiðbeiningarnar við vinnslu fyrrgreindra skráa og spáa.

(*) Skrá Umhverfisstofunar Evrópu um losun í andrúmsloftið.